

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Διατὶ κ. Κοσονάκε,

εἰς τὸ ἀστυνομικὸν σου ρυπαρογραφικὸν δελτίον δὲν ἔγραψες, ὅτι ἀνάδρως ἀναδρῶι μὲ ἐκτύπησαν συνεργούντος καὶ ἑνὸς σου ἀστυνομικοῦ ὄργανου;

Νὰ μὲ ὑβρίζης, καὶ νὰ μὲ τυκοφαντῆς ὡς ρυπαρογράφον ἐπισήμως, αὐτὸ τὸ βρίσκεις τίμιον καὶ ἀνδρικόν, νὰ δολοφονῆς, δηλαδή, τὴν ὑπόληψιν πολίτου, ὡς ἐμὲ, ζήσαντος ἐντίμως, ὡς σὺ, γνωρίζεις, νὰ δίδης δὲ τὴν δέουσαν εἰς αὐτὸν ἱκανοποίησιν, ὡς τὸ καθήκον σου καλεῖ, αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζεις;

Τί νὰ σοῦ κάμω; Ἐπρεπε νὰ ἦμου ἐγὼ διευθυντῆς καὶ σοῦδειχνα πὼς ἀδικοῦν τοὺς ἀνθρώπους, δὲν πταίεις ὅμως σὺ, πταίει ἐκεῖνος ὁ κουτρούλης ποῦ σὲ διάλεξε καὶ σὲ κάθισε στὴ ράχη μας ὡς διευθυντῆν. Καλὰ δὲν σοῦ τὰ λέγω; Γελᾷς; Καλό.

Ἐφημερίδες τινες

τόσον ὠραία καὶ σωστὰ γράφουν κάμμιὰ φορὰ τὰς εἰδήσεις των, ὥστε νομίζει κανεὶς, ὅτι οἱ συντάκται των δὲν ζοῦν εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ στῆς Κουκουβάουες.

Ἐγράψαν π. χ. ὅτι ἐκεῖνος ποῦ μοῦ τῆς ἔβρεξε, μοῦ τῆς ἔβρεξε διότι εἶχα δῆθεν γράψει ἐναντίον του ἢ ἐναντίον τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου.

Οὔτε τὸ ἓνα εἶνε ἀληθές, οὔτε τὸ ἄλλο.

Μοῦ τὰς κατάφερε ἀπλῶς διὰ νὰ πωλήσῃ ὁ ἀνθρωπος δουλεψι εἰς τὸν Διευθυντῆν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ ὁποίου καὶ εἶνε συγγενής.

Αὐτὴ εἶνε ἡ καθαρὰ ἀλήθεια.

Ὁ Καμπούρογλος,

ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ γράφῃ τόσας ἀηδίας καὶ ξεράσματα στὴν ἐφημερίδα του, ἐχάθη νὰ γράψῃ καὶ γιὰ μὲ τὸν φίλου του μιὰ ἀράδα.

Ξεύρετε γιατί; Διότι εἶνε μὲ τὸν Διευθυντῆν κολίγιδες.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, κύριοι, αὐτὸς, ἡ **Νέα Ἐφημερίς** πρωτοβάφτισε τὸν Διευθυντῆν **μαγκούφη**.

Εἶνε μερικοὶ ἀνθρωποι, ἀδελφοί, ποῦ δὲν ἔχουν τὸν Θεὸ τους, δὲν ἔχουν συνειδήσι τέλος πάντων ἐπάνω των.

Ἀφήσετέ με

τόρα νὰ σᾶς ὀμιλήσω καὶ ὀλίγα ἑλληνικά, στὴ καθαρεύου-

σαν, δηλαδή, γλώσσα, διότι μὲ παραπῆρε ὁ θυμὸς καὶ εἶμαι φουρκισμένος.

Πάντοτε ἐκράτησα τὸν σατυρικὸν κάλαμον ὑψηλά.

Οὐδέποτε ἐμόλυνα αὐτὸν εἰς χαμπερπὴ καὶ ποταπὰ πάθη. Οὐδένα τῶν πολιτικῶν ποτὲ ἐξελιπάρησα ἢ ἐθήρευσα δημοσίαν θέσιν.

Οὐδέποτε ἐπὶ μισθῷ, ἢ δι' ἓνα κομμάτι ψωμί ὑβρισά τινα.

Ἐσεβάσθην πάντοτε τὸν οἶκον τοῦ πολίτου καὶ τὸν ἐν οἴκῳ βίον αὐτοῦ.

Οὐδέποτε, ὡς κνώδαλά τινα, τὰ ὅποια ἐκδίδουν ἐφημερίδας ἐφημέρους, διὰ νὰ ὑβρίσουν τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τοῦ τραβήξουν παρὰ, οὐδέποτε, λέγω, ἔπραξα ἐγὼ τοῦτο.

Πᾶς ἀδικούμενος πολίτης εὕρισκει παρ' ἐμοὶ δωρεὰν πᾶσαν δυνατὴν ὑπεράσπισιν.

Οὐ μόνον πᾶσαν διατριβὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς γνωστοποιήσεις δημοσιεύω δωρεὰν, ἀμισθεὶ, χωρὶς νὰ πάρω λεπτό.

Δὲν κατατρίβομαι ἐγὼ εἰς γυναικοδουλειαῖς, οὐδὲ ἐξευτελίζω τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον ἀπλῶς διὰ νὰ κάμω τὸ χατήρι τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου.

Ἐγὼ δὲν τρέχω ν' ἀνασκαλεύω ἄτιμες δουλειαῖς γιὰ νὰ βγάλω λουφέ.

Ἐγὼ δὲν φιλῶ κατορημέναις ποδιαῖς οὐδὲ παρακαλῶ νὰ γίνουιν συνδρομηταί, ἄς ἦνε καλὰ οἱ ἀνθρωποι, οἵτινες αὐθόρμητοι μοῦ εἶπαν καὶ μοῦ λέν, **σ τ ε ἰ λ ε μ α ς τ ὸ φ ὺ λ λ ο κ α ἰ τ ἦ ν ἀ π ὸ δ ε ἰ ξ ἰ ν ἀ σ ἐ π λ η ρ ὴ σ ω μ ε**.

Τοιοῦτοι εἶνε οἱ συνδρομηταί μου, ἐργάται πολῖται, ἐντιμοὶ οἰκογενειάρχαι, ὑψηλοὶ τὸ φρόνημα ὡς ἐγὼ.

Ἐπαγωγὰ καὶ φαῦλα παραμύθια ἐγὼ δὲν γράφω, διὰ νὰ προσελκύσω ἀναγνώστας.

Ὡς τοιοῦτον μὲ ἐξετίμησεν ὁ κάτω λαὸς, ὡς τοιοῦτον μὲ τιμᾷ, ὡς τοιοῦτον μὲ ἀγαπᾷ, καὶ διὰ τοῦτο ἀγοράζει κατὰ χιλιάδας τὰ φύλλα μου.

Εἶνε ἀληθῶς συγκινητικὸν νὰ βλέπῃ τις παιδάρια νὰ ζητοῦν μιὰ πεντάρα ἀπὸ τὴν μάνα των, γιὰ ν' ἀγοράσουν τὸν **Π α λ η ἄ ν θ ρ ω π ο**.

Εἶνε συγκινητικὸν νὰ βλέπῃ τις τόσας ἀβράς παρθένων χεῖρας, τόσων οἰκοκυράδων, νὰ κατεβάζουν αὐτὰς ἀπὸ τὰ παράθυρα διὰ ν' ἀγοράσουν τὸν **Π α λ η ἄ ν θ ρ ω π ο**.

Δι' ὅλα αὐτὰ καυχῶμαι καὶ μεγαλαυχῶ, καὶ ὑπερηφανεύομαι καὶ φωνάζω μόνος, ὡς παλαβός.

